

From דין to רחמים

From the First Luchot:

כי אנכי יהוה אלהיך, **אל קנא**

**פקד עון אבת על-בנים על-
שלשים ועל-רבעים, לשנאי**

ועשה חסד, לאלפים--לאהבי,
ולשמרי מצותי

כי **לא ינקה יהוה,** את אשר-
ישא את-שמו לשוא

כי **לא ישא לפשעכם,** כי שמי
בקרבו

ויחר-אפי בהם ואכלם

The Second Luchot:

ויעבר יהוה על-פניו, ויקרא,

יהוה יהוה, **אל רחום וחנון--**
ארך אפים

• **ורב-חסד ואמת**

• **נצר חסד לאלפים,**

• **נשא עון ופשע וחסאה ;**

• **ינקה, לא ינקה--**

• **פקד עון אבות על-בנים ועל-בני
בנים, על-שלשים ועל-רבעים**

Moshe Rabeinu's concluding request

- Note Moshe Rabeinu's request immediately after God's declaration of His new midot –
 - ח. וַיִּמְהַר, מִשָּׁה; וַיִּקַּד אֶרְצָה, וַיִּשְׁתַּחוּ.
 - ט. וַיֹּאמֶר אֶם-נָא מְצֵאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ, אֲדַנִּי, יִלְד-נָא אֲדָנִי, בְּקִרְבָּנוּ:
 - כִּי עִם-קִשָּׁה-עֲרֹף הוּא, וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וּנְחַלְתָּנוּ.
- in direct contrast to God's earlier threat from 33:2-3:
 - [the word כִּי can mean 'because' or 'even though']
 - וְשִׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ, מִלֶּאֱדָם.
 - כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ, עִם-קִשָּׁה-עֲרֹף אֶתָּה-- פֶּן-אֶכְלֶךָ, בַּדֶּרֶךְ.